SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 74/2021-49

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. februára 2021 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [redacted], zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r. o., Šumavská 3, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Gabriel Almáši, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením vyšetrovateľa Národnej kriminálnej agentúry – odboru Bratislava, Prezídia Policajného zboru, Ministerstva vnútra Slovenskej republiky ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019 z 5. decembra 2019, prípisom vyšetrovateľa Národnej kriminálnej agentúry – odboru Bratislava, Prezídia Policajného zboru, Ministerstva vnútra Slovenskej republiky ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019 zo 16. decembra 2019, uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/2 Gv 180/17/1000-342 z 3. apríla 2020 a prípisom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/2 Gv 180/17/1000-341 z 3. apríla 2020 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. júna 2020 doručená ústavná sťažnosť [redacted] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením vyšetrovateľa Národnej kriminálnej agentúry – odboru Bratislava, Prezídia Policajného zboru, Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „vyšetrovateľ NAKA“) ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019 z 5. decembra 2019 (ďalej aj „napadnuté uznesenie vyšetrovateľa NAKA“), prípisom vyšetrovateľa NAKA ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019 zo 16. decembra 2019 (ďalej aj „napadnutý prípis vyšetrovateľa NAKA“), uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“) č. k. VII/2 Gv 180/17/1000-342 z 3. apríla 2020 (ďalej aj „napadnuté uznesenie úradu špeciálnej prokuratúry“) a prípisom úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/2 Gv 180/17/1000-341 z 3. apríla 2020 (ďalej aj „napadnutý prípis úradu špeciálnej prokuratúry“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na základe uznesenia vyšetrovateľa NAKA je sťažovateľ trestne stíhaný za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a iné. Od 1. októbra 2019 bola táto trestná vec vedená pod ČVS: PPZ-96/NKA-BA2-2019.

Napadnutým uznesením ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019 z 5. decembra 2019 vyšetrovateľ NAKA spojil na spoločné konanie trestné veci vedené pod ČVS: PPZ-

103/NKA-BA2-2019, ČVS: PPZ-96/NKA-BA2-2019 a ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019 s tým, že spoločné konanie o týchto veciach bude vedené pod ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019.

Proti tomuto uzneseniu vyšetrovateľa NAKA podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej úrad špeciálnej prokuratúry napadnutým uznesením č. k. VII/2 Gv 180/17/1000-342 z 3. apríla 2020 rozhodol tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) odmietol.

V nadväznosti na napadnuté uznesenie vyšetrovateľa NAKA bol sťažovateľovi doručený prípis vyšetrovateľa NAKA ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019 zo 16. decembra 2019 označený ako *„obv.* [redacted] *a spol. – vyrozumenie k obhajcom“*, ktorým vyšetrovateľ NAKA sťažovateľovi oznámil, že jeho obhajcovia [redacted] a [redacted] boli v trestnej veci ČVS: PPZ-281/NKA-PZ-BA2016 vypočutí ako svedkovia, a preto nie je podľa § 36 ods. 3 Trestného poriadku možné, aby ďalej v (spojenej) trestnej veci ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019 vykonávali obhajobu jeho osoby, pričom zároveň poučil sťažovateľa, že ak si v priebehu 7 dní od doručenia tohto prípisu nezvolí obhajcu, bude mu ustanovený súdom.

V súvislosti s týmto prípisom vyšetrovateľa NAKA podali obhajcovia sťažovateľa [redacted] a [redacted] žiadosť úradu špeciálnej prokuratúry o preskúmanie postupu policajta podľa § 210 Trestného poriadku, na ktorú prokurátor úradu špeciálnej prokuratúry odpovedal prípisom č. k. VII/2 Gv 180/17/1000-341 z 3. apríla 2020 označeným ako *„obv.* [redacted] *a spol – trestné konanie – žiadosť – odpoveď“*, ktorým [redacted] a [redacted] vyrozumel, že ich písomnosť nevyhodnotil ako žiadosť o preskúmanie postupu policajta podľa § 210 Trestného poriadku, keďže v čase písania predmetnej žiadosti o preskúmanie postupu policajta už neboli osobami oprávnenými požadovať takýto postup, keďže už nemohli obhajovať sťažovateľa a ani iné osoby v danej trestnej veci, pretože vyplynula potreba vypočuť ich v procesnom postavení svedkov. Prokurátor úradu špeciálnej prokuratúry zároveň konštatoval, že napadnutý postup vyšetrovateľa NAKA považuje za zákonný a opodstatnený.

Proti napadnutým uzneseniam vyšetrovateľa NAKA a úradu špeciálnej prokuratúry, ako aj proti napadnutému prípisu úradu špeciálnej prokuratúry podal sťažovateľ Generálnej

prokuratúre Slovenskej republiky návrhy na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, pričom sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza (s. 16 a 28 ústavnej sťažnosti), že do podania ústavnej sťažnosti sťažovateľa nebolo o týchto jeho návrhoch rozhodnuté.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti opakuje argumentáciu uvedenú v predmetnej sťažnosti proti napadnutému uzneseniu vyšetrovateľa NAKA a v predmetnej žiadosti o preskúmanie postupu policajta podľa § 210 Trestného poriadku, resp. uvedenú v predmetných návrhoch na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o napadnuté uznesenie vyšetrovateľa NAKA o spojení trestných vecí na spoločné konanie a nadväzujúce napadnuté uznesenie úradu špeciálnej prokuratúry, sťažovateľ v podstatnom namieta, že tieto rozhodnutia sú arbitrárne, pričom z dôvodu spojenia viacerých trestných vecí, z ktorých je každá vzhľadom na počet obvinených ako i skutkov náročná, sa trestná vec sťažovateľa stala fakticky zložitejšou, čo bude viesť k prieťahom v trestnom konaní.

Pokiaľ ide o napadnutý prípis vyšetrovateľa NAKA a nadväzujúci prípis prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry, sťažovateľ v podstatnom namieta, že tieto rozhodnutia sú arbitrárne, pričom sťažovateľovi upierajú právnu pomoc v trestnom konaní a prípravu jeho obhajoby tým, že mu znemožňujú, aby svoju obhajobu vykonával prostredníctvom obhajcov [redacted] a [redacted] bez toho, aby na taký postup boli splnené zákonné podmienky.

4. Vychádzajúc z obsahu ústavnej sťažnosti, možno zhrnúť, že podľa názoru sťažovateľa k namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 ústavy, resp. práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) a c) dohovoru napadnutými uzneseniami vyšetrovateľa NAKA a úradu špeciálnej prokuratúry, resp. napadnutými prípismi vyšetrovateľa NAKA a úradu špeciálnej prokuratúry došlo tým, že jeho trestná vec bola arbitrárne spojená s inými trestnými vecami na spoločné konanie, resp. tým, že mu arbitrárne nebolo umožnené, aby svoju obhajobu vykonával prostredníctvom obhajcov [redacted] a [redacted].

5. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

«1. Ministerstvo vnútra SR, Prezídium Policajného zboru, národná kriminálna agentúra - odbor Bratislava svojím uznesením o spojení vecí vydaným vyšetrovateľom PZ [redacted]. zo dňa 05. decembra 2019, ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019, porušila práva sťažovateľa vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. b), c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy SR.

2. Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky svojím uznesením vydaným prokurátorom JUDr. Michalom Šúrekom zo dňa 03.04.2020 č. k. VII/2 Gv 180/17/1000-342 porušil práva sťažovateľa vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. b), c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1. čl. 47 ods. 2, čl.48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy SR.

3. Uznesenie Ministerstva vnútra SR. Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry - odbor Bratislava o spojení vecí vydané vyšetrovateľom PZ [redacted], zo dňa 05. decembra 2019, ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019, sa zrušuje.

4. Uznesenie Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vydané prokurátorom JUDr. Michalom Šúrekom zo dňa 03.04.2020 č. k. VII/2 Gv 180/17/1000-342, sa zrušuje.

5. Ministerstvo vnútra SR. Prezídium Policajného zboru, národná kriminálna agentúra - odbor Bratislava svojím listom označeným ako „obv. [redacted] a spol. - vyrozumenie k obhajcom" spísaným vyšetrovateľom PZ [redacted]. Zo dňa 16. decembra 2019, ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019, porušila práva sťažovateľa vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. b), c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2. čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy SR.

6. Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky svojím listom označeným ako „obv. [redacted] a spol. - trestné konanie - žiadosť – odpoveď" spísaným prokurátorom JUDr. Michalom Šúrekom zo dňa 03.04.2020 č.k. VII/2 Gv 180/17/1000-341, porušil práva sťažovateľa vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. b),

c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy SR.

7. Ministerstvu vnútra SR. Prezídiu Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúre - odbor Bratislava sa zakazuje pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd sťažovateľa vyplývajúcich z čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. b), c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy SR.

8. Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa zakazuje pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd sťažovateľa vyplývajúcich z čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. b), c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy SR.»

II.
Relevantná právna úprava

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním, o postavení jeho sudcov a ich bezúhonnosť ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

9. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

10. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

11. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,

b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,

c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,

d) ktorý je neprípustný,

e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,

f) ktorý je podaný oneskorene,

g) podľa § 42 ods. 2 písm. f), g), q), r), t) alebo písm. v), ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Podľa § 55 písm. d) zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania je neprípustný, ak to ustanovuje tento zákon v § 132 ods. 2 alebo § 142 ods. 2.

13. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde je ústavná sťažnosť neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

Sťažovateľom označené referenčné právne normy

14. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

15. Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

16. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

17. Podľa čl. 50 ods. 3 ústavy obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

18. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa čl. 6 ods. 3 dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu má tieto minimálne práva: b) mať primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby; c) obhajovať sa osobne alebo s pomocou obhajcu podľa vlastného výberu, alebo pokiaľ nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu, aby sa mu poskytol bezplatne, ak to záujmy spravodlivosti vyžadujú.

III.
Posúdenie veci ústavným súdom

19. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 ústavy, resp. práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) a c) dohovoru napadnutými uzneseniami vyšetrovateľa NAKA a úradu špeciálnej prokuratúry, resp. napadnutými prípismi vyšetrovateľa NAKA a úradu špeciálnej prokuratúry.

Podľa názoru sťažovateľa k porušeniu ním označených práv malo dôjsť tým, že jeho trestná vec bola arbitrárne spojená s inými trestnými vecami na spoločné konanie, resp. tým, že mu arbitrárne nebolo umožnené, aby svoju obhajobu vykonával prostredníctvom obhajcov [redacted] a [redacted].

20. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

21. Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

22. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť sťažovateľa je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to v časti z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie [§ 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde] a v časti pre jej neprípustnosť [§ 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. d) a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde].

III.1 K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa napadnutým uznesením vyšetrovateľa NAKA a napadnutým prípisom vyšetrovateľa NAKA

23. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu vyšetrovateľa NAKA a napadnutému prípisu vyšetrovateľa NAKA ústavný súd konštatuje, že z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, je založená na základe princípu subsidiarity. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa môže domôcť ochrany svojho základného práva alebo slobody využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov pred iným orgánom verejnej moci, odmietne takúto ústavnú sťažnosť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na prerokovanie. Podľa ustáleného právneho názoru ústavného súdu po zistení nedostatku právomoci v konaní pred ústavným súdom už nie je potrebné skúmať, či sú alebo nie sú splnené ďalšie

procesné podmienky. Tomuto postupu totiž bráni zistený nedostatok neodstrániteľnej procesnej prekážky spočívajúci v nedostatku právomoci ústavného súdu.

24. Pokiaľ ide o napadnuté uznesenie vyšetrovateľa NAKA, proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol úrad špeciálnej prokuratúry napadnutým uznesením č. k. VII/2 Gv 180/17/1000-342 z 3. apríla 2020.

Pokiaľ ide o napadnutý prípis vyšetrovateľa NAKA, v súvislosti s týmto prípisom podali obhajcovia sťažovateľa [redacted] a [redacted] žiadosť úradu špeciálnej prokuratúry o preskúmanie postupu policajta podľa § 210 Trestného poriadku, na ktorú prokurátor úradu špeciálnej prokuratúry odpovedal napadnutým prípisom č. k. VII/2 Gv 180/17/1000-341 z 3. apríla 2020.

25. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ mal k dispozícii právne prostriedky na ochranu svojich základných práv (ktoré aj využil), o ktorých bol oprávnený rozhodnúť (a aj rozhodol) dozorujúci prokurátor úradu špeciálnej prokuratúry, čo vylučuje právomoc ústavného súdu, keďže ústavnému súdu prislúcha právomoc zaoberať sa namietaným porušením základného práva alebo slobody len za predpokladu, že právna úprava takémuto právu neposkytuje ochranu.

26. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa v časti smerujúcej proti napadnutému uzneseniu vyšetrovateľa NAKA ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019 z 5. decembra 2019, ako aj v časti smerujúcej proti napadnutému prípisu vyšetrovateľa NAKA ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019 zo 16. decembra 2019 odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

III.2 K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa napadnutým uznesením úradu špeciálnej prokuratúry a napadnutým prípisom úradu špeciálnej prokuratúry

27. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

28. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že v predmetnej trestnej veci sťažovateľ proti napadnutému uzneseniu vyšetrovateľa NAKA, ako aj proti napadnutému prípisu úradu špeciálnej prokuratúry podal návrhy na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, pričom sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza (s. 16 a str. 28 ústavnej sťažnosti), že do podania ústavnej sťažnosti nebolo o týchto jeho návrhoch rozhodnuté.

29. Z uvedeného vyplýva, že právny poriadok Slovenskej republiky poskytuje sťažovateľovi právny prostriedok ochrany jeho základných práv a slobôd, ktorý sťažovateľ aj využil (t. j. podal návrhy na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku), a teda existuje iný orgán verejnej moci (generálny prokurátor Slovenskej republiky) oprávnený poskytnúť ochranu základným právam a slobodám sťažovateľa.

30. Dotknutá trestná vec sťažovateľa sa v čase, keď sa sťažovateľ s uplatnením ochrany svojich označených práv obrátil na ústavný súd, nachádza v štádiu prípravného konania. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že trestné konanie je od svojho začiatku až do jeho konca proces, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia.

Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietať pochybenia znamenajúce porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ak tieto pochybenia neboli odstránené v priebehu samotného trestného konania. Pokiaľ by ústavný súd na túto skutočnosť neprihliadal, poprel by účel a zmysel opravných prostriedkov

v trestnom konaní, ktorým je okrem iného aj náprava pochybení vo veci konajúcich orgánov verejnej moci (orgánov činných v trestnom konaní a súdov).

31. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na § 241 a nasl. Trestného poriadku, v ktorých ide o ďalšie nasledujúce etapy trestného konania (súdneho konania v štádiu preskúmania alebo predbežného prejednania obžaloby), podľa ktorých sú závažné procesné pochybenia dôvodom na odmietnutie obžaloby a vrátenie veci prokurátorovi. Zároveň platná právna úprava trestného konania umožňuje aj v nasledujúcich štádiách trestného konania v rámci uplatnenia práva na obhajobu (obžalovaným) domáhať sa právne účinným spôsobom ochrany práv, a to na hlavnom pojednávaní, prípadne prostredníctvom riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov. V rámci práva na obhajobu možno uplatniť aj argumentáciu, ktorá sa dotýka zákonnosti postupu orgánov činných v trestnom konaní v rámci prípravného konania na hlavnom pojednávaní pred prvostupňovým súdom, prípadne využitím opravných prostriedkov (odvolania a dovolania) v trestnom konaní.

32. Vychádzajúc z uvedených záverov, ústavný súd v rámci predbežného prerokovania ústavnú sťažnosť sťažovateľa v časti smerujúcej proti napadnutému uzneseniu úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/2 Gv 180/17/1000-342 z 3. apríla 2020, ako aj v časti smerujúcej proti napadnutému prípisu úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/2 Gv 180/17/1000-341 z 3. apríla 2020 odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. d) a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

33. Na záver ústavný súd len pre úplnosť uvádza, že z odôvodnenia ústavnej sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že sťažovateľ má výhrady aj k doterajšej rýchlosti prípravného konania v jeho trestnej veci a v tejto súvislosti v odôvodnení ústavnej sťažnosti namieta porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy. Vo vzťahu k uvedenému ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ predmetnú námietku týkajúcu sa prieťahov v postupe orgánov činných v trestnom koní následne náležite nepremietol do petitu svojej ústavnej sťažnosti, keďže ním namietal porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy „len“ vo vzťahu k napadnutým rozhodnutiam vyšetrovateľa NAKA, resp. vo vzťahu k napadnutým rozhodnutiam úradu špeciálnej prokuratúry, no nenamietal ním samotný postup konajúcich orgánov činných v trestnom

konaní. Zároveň sťažovateľ petitom ústavnej sťažnosti ani nežiadal, aby ústavný súd nálezom orgánom činným v trestnom konaní prikázal konať v jeho trestnej veci bez zbytočných prieťahov. Uvedené by tak odôvodňovalo odmietnutie ústavnej sťažnosti sťažovateľa v časti namietajúcej porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy aj z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

34. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. februára 2021

Peter Molnár
predseda senátu